

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 79 27. maí 1960, um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl.

1. gr.

17. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

I.

Allur erlendur gjaldeyrir, sem innlendir aðilar eiga eða eignast fyrir útfluttar vörur, endurgreiðslur fyrir innfluttar vörur, fargjöld, farmgjöld, skipa- og flugvéla-leigur, iðgjöld, tjónabætur, umboðslaun, þjónustu við og afgreiðslu erlendra skipa, flugvéla og ferðamanna, þjónustu opinberra aðila og viðskipti við varnarliðið, skal án óeðlilegs dráttar frá því hann er kominn eða gat komist í umráð eiganda eða umboðsmanns hans, seldur Seðlabanka Íslands eða þeim innlendum bönkum, sem heimild hafa til að versla með erlendan gjaldeyri.

Öðrum aðilum en um er rætt í 1. málsgrein, sem eiga eða eignast erlendan gjaldeyri, svo sem þeim er fá laun að nokkru eða öllu leyti greidd í erlendum gjaldeyri, er heimilt að leggja hann inn á innlendan gjaldeyrisreikning samkvæmt III hér á eftir. Frá söluskyldu á erlendum gjaldeyri eru ennfremur þær undanþágur, sem greindar eru í II hér á eftir.

II.

1. Eigendum íslenskra flutningstækja, sem fá fargjöld, farmgjöld og þóknun fyrir aðra selda þjónustu, greidda erlendis í erlendum gjaldeyri, er heimilt að nota hann til samningsbundinna greiðslna til áhafna samkvæmt kjarasamningum og til greiðslu á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna dvalar og afgreiðslu flutningstækjanna erlendis. Sama gildir um íslensk fiskiskip, er sigla með eigin afla til sölu erlendis.
2. Þeim innlendum aðilum, sem reka fyrirtæki erlendis, er heimilt að verja erlendum tekjum af þeim rekstri til þess að greiða eðlilegan kostnað af honum erlendis.
3. Innlendum váttryggingarfélagum, sem endurtryggja erlendis í erlendum gjaldeyri, eða taka að sér tryggingar erlendis, er heimilt að ráðstafa þeim erlenda gjaldeyri, sem þau fá greiddan sem tjónabætur og iðgjöld, til greiðslu á erlendum iðgjöldum, erlendum váttryggingarþótum, viðgerðum vegna bótaskyldra tjóna, sem framkvæmdar eru erlendis, og öðrum eðlilegum útgjöldum erlendis vegna váttryggingarstarfsemi sinnar.
4. Þeim innlendum aðilum, sem fá umboðslaunatekjur frá erlendum viðskipta-aðilum, er heimilt að verja þeim til að greiða fyrir innflutta vöru, sem frjálst er að flytja til landsins.
5. Framangreindum aðilum er heimilt að geyma þann erlenda gjaldeyri, sem þar um ræðir á innlendum gjaldeyrisreikningi (sbr. III), á erlendum bankareikningi eða hjá erlendum viðskiptaaðila, enda sé ekki um óeðlilega mikið fé að ræða né

óeðlilega langan geymslutíma. Þessi regla á þó ekki við útgerðir fiskiskipa, sbr. II, lok 1. tl.

Skýlt er að gefa gjaldeyriseftirliti Seðlabankans reglulega skýrslu um þessar gjaldeyriskjúr og ráðstafanir á þeim eftir nánari fyrirmælum þess.

III.

1. Þeim aðilum, sem eiga eða eignast erlendan gjaldeyri, sem undanþeginn er sölskyldu samkvæmt I, 2. málsgrein og II, 1.—4. tl. hér að framan, er heimilt að leggja hann á reikning í erlendum gjaldeyri við innlendan gjaldeyrisviðskiptabanka.
2. Fé í innlendum gjaldeyrisreikningum er eiganda heimilt að nota til að greiða fyrir erlenda vöru og þjónustu. Einnig er heimilt að ráðstafa þessu fé til annarra þarfa skv. samþykki gjaldeyrisyfirvalda. Innflytjendur eru þó háðir reglum á hverjum tíma um innflutning vara skv. innflutningsleyfum.

Seðlabankinn skal, að fengnu áliti gjaldeyrisviðskiptabankanna, setja nánari reglur um framkvæmd ákvæða þessarar greinar.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 30/1960 um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl. að höfðu samráði við gjaldeyrisbankana og öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 30. nóvember 1977.

Ólafur Jóhannesson.

Pórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um takmarkanir á þorskveiðum.

1. gr.

Á tímabilinu 20. desember til 31. desember 1977, að báðum dögum meðtöldum eru allar þorskveiðar bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi. Útgerðaraðilum skuttogara er þó heimilt að velja um að stöðva þorskveiðar í 12 daga samfellt á tímabilinu 1. desember til 31. desember 1977, enda sé sjávarútvegsráðuneytinu tilkynnt um það eigi síðar en 5. desember 1977.

2. gr.

Á þeim tíma, sem fiskiskip mega ekki stunda þorskveiðar skv. 1. gr. má hlutdeild þorsks í heildarafla hvernar veiðiferðar ekki nema meira en 10%. Þorskaflí undir þeim mörkum skoðast sem löglegur aukaafli, en fari þorskaflí hvernar veiðiferðar fram úr 10% af heildarafla, verður það sem umfram er gert upptækt samkvæmt lögum nr. 32 19. maí 1976, um upptöku ólöglegs sjávarafla.

3. gr.

Sjávarútvegsráðuneytinu er heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd þessarar reglugerðar ef nauðsyn krefur.

4. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar refsingu samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og ákvæðum laga nr. 81